

Abonamentul pe un an 6 lei
In străinătate plus porto.

ANUNCIURI DUPĂ INVOIALĂ

Cine primește două numere consecutive se consideră ca abonat

ABONAMENTELE SE PLĂTESC ÎNAINTE

REDAȚIA și ADMINISTRAȚIA
Bârlad, Tipografia G. V. Munteanu

SCRISORILE NEFRANCATE SE REFUZĂ

10 BANI EXEMPLARUL

VOCEA TUTOVET

S. S. Preotului I. Antonovici Loco

Organ Naționalist-democrat

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Apare în fiecare Duminică

Jandarmii Rurali

A trecut și sesiunea parlamentară, sesiunea reformelor adânci. Legi noi s'au votat cu menirea de a schimba starea de plâns a acestei țări lăsată pradă străinilor cotropitori, hrăpăreți și nemiloși, de a îmbunătăți soarta obiditului țaran supus gusturilor și plăcerilor celor mari. O aproprie între el, țaran și stăpânitorii de pământ, se încearcă prin aceste legi.

Parte din ele sunt bune, sunt potrivite cu cerințele și nevoile țării de acum; parte nu tocmai.

Așa de ex. este legea jandarmeriei rurale. Prin această lege, se creiază noi posturi, noi sume se încuviințează în buget, a căror folos nu-l putem întrezări macar, având în vedere activitatea actualilor jandarmi. Căci viitorii jandarmi nu vor face de cât aceia ce fac cei de astăzi; adică, toată vara, cât e ziua de mare, vor dormi în casele răcoroase de țară lipite pe jos și învalite cu stuf; vor servi cu mare supunere și multă ascultare interesele proprietarului ori arendașului, căci de relațiile bune sau rele cu aceștia le depinde soarta. Vor bate și vor aresta pe țaranul, care va căuta să se opună voinței lor absolute.

Cam la acestea se mărginește activitatea jandarmilor, și la urma urmei, cum ar putea fi altfel, când legea însăși este făcută pentru a ține în frâu pe nesupusul, obraznicul și răzvrătitul țaran și a apăra pe cinstitul, bunul și milostivul proprietar.

Dar uitasem să amintesc încă de o activitate, însemnată de altfel, a acestor agenți polițienești rurali, ca să le zicem așa, și care este întinderea conștienței și imora-

lității la sate. Și aceasta pentru că cei mai mulți sunt oameni tineri, ținuți bine și necăsătoriți. Pe lângă aceasta multora le place și vinul de care se lasă a fi seduși.

Nu de asemenea elemente avem nevoie. Nu, ci de elemente cari să propage cultura, să dea lumina celor neluminați. Din toate părțile s'a strigat, că ceia ce trebuie să i se dea țaranului este cultura; de cultură este el lipsit, avându-se în vedere numărul de 85% analfabeți.

Ceia ce ne trebuia acum deci, nu erau jandarmii, ci sporirea numărului învățătorilor, clădirea localurilor de școli în condițiuni igienice. Pe această cale folosul obținut ar fi fost de necomparat cu cel ce-l vor aduce jandarmii, dacă vor aduce și ei vre-o unul.

Însă după activitatea celor din trecut și celor de astăzi nu putem nădajdui la mult.

Cerem totuși ca recrutarea jandarmilor să se facă dintre oameni cinstiți, dintre oameni cu oarecare cunoștințe, cari să-și poată da seama de rolul ce-l are ca jandarm.

G. M.

VIZITA FRĂȚILOR BUCOVINENI

Trei zile Iașul a fost în sărbătoare, sărbătoarea fraților de același sânge, de aceeași durere și năcazuri, de aceeași origină. Frații Bucovineni, despărțiți și supuși jurului străin, în număr de 750, au călcat hotarul dușmănos și au trecut să vadă patria mamă, au venit să vadă țara, să vadă starea și progresul nostru, al fraților din România liberă. Aceste trei zile scurte reamintesc anii, secobi, când nu eram despărțiți, când aveam aceleași griji, aceleași nevoi, când luptam braț la braț și inimă lângă inimă, pentru apărarea credinței, pentru apărarea pământului în care odihnește oasele strămoșilor, pentru apărarea graiului străbun.

Și multe lucruri bune, multe fapte vrednice îndeplinite cu sudoare și strădanie, au văzut frații bucovineni;

pretutindeni întimpinați și întovărășiți de români cu inimi răpătoare, mișcați și însufleșiți de dragostea de neam și de moșie, au putut vedea că în sufletele noastre este înrădăcinată adânc ideea mândriei naționale, că luptăm pentru unirea, ridicarea și cultura tuturor Românilor.

Au văzut și alte lucruri, cari i-au întristat și i-au făcut a crede, că sunt și Români vânduți străinilor, înșelați de aurul strălucitor al acestora. Au văzut că strădele Iașului sunt populate de jidovi, că afacerile comerciale și industriale sunt în mânele lor și că am păgubit foarte mult în această direcție.

Vor trage însă învățăminte și ei și toți acei cari cu această ocazie au văzut starea bătrânei capitale, că: neunirea și lipsa conștiinței naționale ne duce la cele mai triste și dure roase rezultate.

Ceia ce i-au impresionat mult, este chipul cum au fost primiți, pregătirile ce s'au alcătuit avându-se în vedere venirea lor.

Strădania întrebuintată de d-l N. Iorga, pentru a le arăta vechile monumente și amintiri istorice la cari sunt și ei părtași, pentru a le arăta ceea ce am făcut de la despărțirea lor și până astăzi, va rămânea neuitată.

Vor duce cu ei vestea bună, că noi nu i-am uitat, că suntem dornici de a-i vedea lângă noi, de a nu mai trăi înstrăinați, ci de a avea întrupată bătrâna Moldovă de odinioară, de a avea alipită la sânul-i iarăși pe fiica sa, dulce și frumoasă Bucovina și împreună să muncim cu dornicie la înaintarea neamului românesc.

Însufleșiți de cele văzute, fraților, întăriți în dragostea de neam, întorși în dulcea Bucovina, arătați celor rămași acasă că, aceiași inimă românească bate, același sânge curge în vinele noastre. Îmbărbătați-i la muncă pentru păstrarea a tot ce este românesc, a nu se lăsa pradă limbei și culturii străine!

Dea Dumnezeu ca aceste vizite să fie cât mai dese și să ajungem timpul cel mult dorit când nu vom mai fi despărțiți, când Bucovina își va înceta suspinul, când va face parte din cuprinsul hotarului României libere și independente.

B. V.

Ministerul Instrucțiunii și Comerțului

Se știe că s'a mai înființat un minister, acela al industriei și comerțului care până acum era contopit cu al agriculturii și domeniilor. Măsura aceasta e bună și dacă în fruntea ministerului vor fi puși oameni specialiști și cu râvnă de muncă pentru a încuraja și înălța comerțul și industria românească, el va deveni într'adevăr de o foarte mare însemnatate. Căci mulțumită acestuia vom putea crea încetul cu încetul o „clasă de mijloc românească“, care va înlocui pe străinii cari ne-au acaparat industria, comerțul și toate mijloacele de viață și de bogăție ale acestei țări.

Astăzi clasa de mijloc e formată din străini în cea mai mare parte jidani și greci. Trebuie numai de cât să întărim o legătură strânsă între clasa de sus și cea de jos, căci altfel va veni un timp — și nu departe — când clasa conducătoare, care se recrutează din cea de mijloc, va fi compusă numai din străini.

Fără îndoială că trebuie pentru realizarea acestui scop nu numai un minister, trebuie muncă nepregetată, râvnă, încurajare, îndemn moral și material, dragoste de neam. În toate orașele țării să se înființeze școli de meserii cu diferite specialități, cari să fie susținute și încurajate și de stat și de particulari. În orice împrejurare apoi să se dea lucrările și furniturile statului numai la români și pretutindeni să fie excluși străinii. În acest scop numai vom putea avea o clasă de meseriași, industriași și comercianți români.

G. Vișor.

O rușine națională

Adevărata Franță,—nu cea jidovească ce-și arată obrăznicia prin jidanii cocoșiți în armată, justiție, administrație, guvern, presă, are de îndurat în vremele de față o mare rușine națională.

Guvernul socialist jidănesc al Franței a hotărât strămutarea lui Zola, a celui pângărit și batjocorit al patriei sale, din cimitirul Montmartre la Pantheonul francez, pe frontispiciul cărui stă scris: „Marilor oameni. Patria recunoscătoare.“ Guvernul francez vrea să aducă pe un rău fiu al patriei franceze alături de marii și patrioți ai Franței glorioasă, alături de Carnot, mareșalul Launes, Voltaire, Rousseau, Victor Hugo, a altor mari bărbați ce-au luptat spre pășirea și gloria patriei, a unor scriitori ce-au preamărit Franța, nu au desfășurat-o ca un Zola.

Guvernul vroește, dar în nobila Franță mai sunt suflete patriotice care au scăpat neîntinate de pângărirea jidănească, fiind că sufletele lor mari și caracterile lor cinstite nu puteau fi atinse de otrava jidănească a aurului lor, cu care stăpănesc lumea întreagă, ajutați și de viclenie, minciună, lingusire, și multe alte astfel de însușiri caracteristice neamului jidovesc. Aceste suflete nobile ale neamului francez s'au revoltat de culmea obrăzniciei pe cari au atins-o jidanii în Franța. Aceste lipitori ale omenirii, cum au căpătat drepturi în nenorocita Franță, s'au năpustit asupra ei, punând mâna pe tot: comerț, industrie, presă, justiție, administrație, armată, literatură...

Și de aci pornește începutul acestei revolte, care a cuprins sufletele cinstite ale nenorocirea Franței a ajuns să fie căpitan, acel trădător care se cheamă Dreyfus, a vândut acum vre-o câtă-va vreme—și toată lumea cunoaște această tristă pentru Franța, afacere—spun, jidanul Dreyfus căpitan în oastea Franței a vândut unei puteri străine tainele oastei în care servea. Jidanul trădător a fost descoperit, și cu toată lupta dusă de «Alianța israelită din Paris», a fost osândit degradat și dus în Surghiu în Insula Dracului. Însă, jidanii din toată lumea s'au cutremurat de faptul acesta și și-au pus în joc presa lor din toate țările, banii jidovești din toate părțile lumii, și astfel au putut găsi răi fi ai Franței, cari să mijlocească reabilitarea unui trădător, dovedit cu probe temeinice ca atare.

Printre acei răi ai patriei franceze a fost și Zola, fiul unui ofițer din oastea

franceză, care după ce a săvârșit multe fapte infamante în oastea patriei sale, a fugit în străinătate. Astfel fiindu-i obârșia, Zola era chemat să ia apărarea unui trădător, a unui jidan care și-a vândut patria străinilor.

Într-o scrisoare publicată cu prilejul reabilitării celui trădător de neam care se cheamă Dreyfus, în faimoasa scrisoare intitulată «Acuz!» Zola, batjocorește într'un chip grosolan și nemernic nobila nație franceză și pe fiii ei cei buni, spre a scoate basma curată pe un trădător de jidan...

Apoi același Zola, tovarăș de scrieri cu Catules Wandes, și alți jidoci scriitori pornografi ai Franței, a presărat întreaga Franță cu romanele lui de o ticăloasă pornografie, romane răspândite, bineînțeles, de jidanii librari editori, căror religia lor li poruncește cu strășnicie să corupă moralul popoarelor în mijlocul cărora trăiesc, ca astfel să le poată stăpâni mai bine.

Același Zola, într-o scriere intitulată „Le Debaclé“, și-a răs în așa fel de patrie sa, în cât a dat de atunci prilej Germanilor să batjocorească mereu pe Francezi, biziindu-se chiar pe scrierea unui francez.

Ei bine, osemintele unui astfel de om, Guvernul francez vrea să le așeze în Pantheon alături de fiii cei buni și cinstiți ai patriei franceze... Dar conștiința națională e deșteaptă în Franța. Și rușinea aceasta, pe care guvernul o aruncă asupra adevăratului popor francez l'a făcut să se revolte cumplit... S'au ținut marelle întruniri de protestare împotriva rușinei proiectate, în toată Franța, de către societățile naționaliste „La patrie française“ și „L'action française“... S'a arătat că rușinea aceasta, bunii francezi nu vor putea s'o îndure, că militarii vor scoate osemintele lui Launés, viteazul mareșal francez care nu poate suferi rușinea de a sta alături de osemintele unui pângărit al patriei, că oastea franceză nu poate îndura rușinea de a da onorurile unui Zola, care și-a răs de drapelul, de oastea Franței de patria însăși...

S'a mai arătat că guvernul francez nu s'a sfiit să săvârșească vandalicul fapt de a topi clopotele de bronz ale bisericii din Surenes spre a ridica un bust insultătorului patriei franceze, lui Zola...

Români, faptul acesta să ne fie de pildă și să-l avem în minte ca o iconă credincioasă a acțiunii jidovești, care e veșnic aceiași...

Jidanii din Franța, de și în număr mai mic de cât al jidanilor de la noi, la un număr mai mare de locuitori de cât are țara noastră, căpătând drepturi po-

litice, stăpănesc după placul lor sârmana Franță și o silesc să îndure toate rușinile. Cu banii lor au căpătat pe Francezii cu suflete slabe și i-au înjugat la carul lor. Și când ne gândim câte suflete slabe, câte caractere necinstite are țara noastră și câți numeroși jidani mai are, ne cuprinde teama cumplită asupra viitorului bietei noastre țări. Când un jidan Bercovici a putut să capete cetățenia românească cu 250.000 lei dați politicienilor, când mulți alții au căpătat-o cu aceleași sume, când jidanii exploatează neomeneste țărâtimea în trusturi, când ei de pe acum ne au pus mâna pe negoț, industrie, presă, etc., ce va fi atunci când Tachi-Mochi, șeful unui partid zis conservator-democrat (?), dar în realitate jidovesc, își va îndeplini săgăduiala dată jidanilor că „va sfărâma zidurile chinestești“, adică va da drepturi cetățenești jidanilor din România.

De aceea, români, buni fiii ai țării și caractere cinstite, veghiați! Nu vă lăsați a fi momiți, de săgăduelile politicienilor, de tot felul și mai ales de cei conservatori democrați, cari au în spatele lor pe exploataorii jidani... Români, deșteptați-vă din somn, cât mai e vreme, și aveți de pildă rușinea care acoperă frunțile patrioților francezi, de pe urma jidanilor ce le-au cotropit totul.

„Prin voi înși-vă români cinstiți și iubitori de neam, văveți găsi scăparea!“

N. Stroie.

NOTE ȘI IMPRESII

Cărți pentru popor

E o mare nenorocire pentru neamul nostru, că s'a înjghebat atât de bine și de trainic un așezământ de editură românească „Minerva“.

Mulțumită acestui institut celor doritori de lumină, de cultură și de înălțare sufletească, își pot procura cu un preț neînsemnat o întreagă bibliotecă compuse din cele mai frumoase și mai valoroase scrieri ale fruntașilor literaturii neamului românesc.

„Minerva“. Acum vrem numai să cerem că acei din fruntea acestui important lăcaș de lumină să redea poporului și operele lui Bogdan P. Hașdeu, I. Ghica, Iacob Negruz, Barbu Delavrancea, Dului Zamfirescu, Alex. Vlăduță,

G. Coșbuc, N. Gane și ceilalți literați de seamă ai noștri.

Vor face ast-fel un neprețuit sacrificiu neamului lor.

Iar pe de altă parte vor pune capăt gheșefurilor de al de Alcalay și ceilalți jidani să exploateze scrierile literaților români.

Radu Călin

DOCUMENTELE Satului Cetățuia de lângă orașul Bârlad

V

1708 (7216) **Maiu 7.** Mihai Vodă Racoviță întărește lui Ion Paladi vel visternicul stăpânirea asupra siliștei Cetățuia pe care o rescumpără dela Aftanasie Egumenul de Bursuci cu 205 lei 10 potronici (capite și dobândă).

(Noi Mihai Racoviță voevod, bojiu milostiu gospodar zemli Moldavscoi).

Precum au venit înaintea Domniei mele și dinnaintea a tuturor alor noștri moldovenești boeri a mari și a mici al nostru credincios boeriu, dumnia lui Ion Paladi vel visternic, și ne-au arătat un zapis, făcut dinnaintea a tuturor boerilor celor mari și a mici din sfatul nostru, dela rugătoriu nostru Aftanasie Egumenul dela Bursuci, scriind și mărturisind cu acel adevărat zapis a lui: precum să se știe că au fost cumpărat el o moșie, anume o siliște Cetățuia carele se numește Trestiana, la ținutul Tutovii, cu vad de moară în apa Bârladului, și cu alt vad de moară și cu loc de heleșteu pe apa Trestienii, și cu tot venitul, — dela dumnealui Iordachi Toma medelnicerul, nepotul d-sale lui Ion Paladi vel visternic, care s'au pomenit mai sus, drept 170 lei bătuți. Și într'aceia vreme, la acea vânzare, nu s'a fost întâmplat aice în țară dumnealui Ion Paladi visternic, — deci, ajungând o nevoe pe nepotul d-sale Iordachi Toma medelnicerul, a fost vândut acel sat, care s'a pomenit mai sus anume Cetățuia, rugătoriuului nostru lui Aftanasie Egumenul din Bursuci, într'acei bani ce scriim mai sus 170 lei bani gata. Deci, după aceia vânzare, viind și dumnealui Ion Paladi visternic în țară și aflând această moșie vândută, tras'au pe Aftanasie Egumenul la întrebare; deci, Aftanasie Egumenul, văzând cum fiind ace moșie depe moșii dumsale lui Ion Paladi visternic, de pe Gavril Paladi ce-au fost vel sulger, fratele raposat părintele d sale lui Toader Paladi ce au

Foia ziarului „VOCEA TUTOVEI“

LIMBA ȘI CULTURA STRABONĂ

Ajungem însă la o chestie tristă. Plecați capetele în jos și dacă vă simțiți inima cuprinsă de durere, nu căutați alinare în altă parte, de cât în voi înșivă și în puterea de viață a acestui neam.

Cel mai nenorocit contact a fost—și este și astăzi—acela pe care neamul nostru îl are cu seminiile lui Sem. Ca un virus otrăvitor, acești descendenți ai Sionului, au pătruns în iubita noastră Moldovă, cățărându-se în arborele naționalității noastre, pe care l'au distrus aproape, ca niște omizi, întâi frunzile, apoi crengile, și amenință acum rădăcina.

Incubiți la sate au căutat să otrăvească însăși izvorul de viață al neamului nostru. Cine nu știe că a răsărit de pe urma lor acea buruiănă otrăvi-

toare camăta, care n'a dispărut dar care a fost lovită de moarte prin ridicarea băncilor populare?

Să mai amintesc apoi, în altă ordine de idei, de gârbaciul neobrăzaților vechi evrei, mai răi de cât sbirii; de hrana proastă și otrăvită, (cazul evreului Gutmann, apărut de avocați români, cari i-au înlesnit fuga), de stricarea moravurilor (Cazul Rappaport care, de sigur n'a rămas fără de exemplu) și încă de crășmele evreilor — focare de corupție și de desfrâu — cari au fost cel mai nenorocit mediu de întindere a alcoolismului și jocului de cărți la sate! Evreii proprietari, evreii negustori, stabiliți în mod ilicit sub ochiul și pe alocurea sub paza dregătorilor județului, cu toată legea poliției rurale căleată în picioare de însăși aceia cari trebuiau s'o aplice, sau să privigheze la aplicarea ei.

Iată ce ne rămâne din contactul cu evreii.

Lor le datorăm sănătatea sătenilor

perdută prin basamacurile otrăvite; mizeria lor până la sapă de lemn; pros-

tituția femeilor și siluirea fetelor române...

Să plecăm capetele în jos, și să închidem ochii de atâta rușine. Dar ascultați ce zice încă, distinsul profesor universitar și înfocatul naționalist A. C. Cuza: «Invinuirea vătămătoare a elementului evreesc, și mai ales asupra populației rurale, e astăzi un fapt recunoscut de toată lumea. În contact cu evreii populația creștină degenerază și scade. Cauzele sunt: Evreul nu contribuie întru nimic la producerea directă a bogățiilor, dar el este un agent de exploatare neîntrecut. Pe când muncitorul român își istovește puterile, pentru a produce bunurile, evreul își erută pe ale sale, așteptând numai să speculeze munca producătorului. Și o speculează ca: arendaș, cumpărându-i munca sa pe nimic; ca negustor vânzându-i mintene de bumbac vătuite cu călți sau păr de bou, ca crășmar, așteptându-l în coastele dealului cu două trei gărafi de rachiu...»

D-l Cuza încheie acest paragraf astfel: «Și pre cum e de toți știut că pe

unde a trecut arendașul evreu, pământurile au rămas istovite, pădurile și livezile s'au stărpit, acareturile au căzut în ruină, asemenea și populația rămâne pe urma lor săracă, slăbită și demoralizată.»

Deci nici nu poate fi vorba de cultură; din contra invazia evreilor în presă și-n literatura românească, a făcut ca aceasta să stagneze, ba chiar să apuce pe alte căi; până și poezia populară se resimte falsificată în culegerile făcute de evrei.

După cum vedeți, am insistat mai mult asupra evreilor și mai puțin asupra celorlalte neamuri fiindcă în contactul cu acest popor, cultura de astăzi a rămas slăbită rămânând foarte departe de ceia ce a fost cultura străbună.

Făcând o comparație între una și alta, trebuie să recunoaștem că cultura străbună, cultura la care s'a adăpat un Heliade Rădulescu, un G. Lazăr, un Asachi, a fost mult mai puternică și mult mai luminoasă. Izvoarele acestei culturi erau pline de îndemn, căci cultura stră-

fost vornic mare, s'au socotit singur că n'a fost cu cale să încapă a cumpara această moșie,— căci după lege țării, mai volnic este să cumpere dumniului Ion Paladi vel visternicul, căci a fost moșie dreaptă de pe moșii d-sale; și la giudecată n'au vrut să mai iasă, ce de a lor bună voe s'au învoit cu d-lui Ion Paladi vel visternicul ca să-și ia banii înapoi. Deci boerul nostru Ion Paladi vel visternicul îndată s'au sculat și i-au întors banii înapoi, însă cu dobândă cu tot, și i-au dat în mâna rugătorului nostru Aftanasie Egumenul ot Bursuci 205 lei 10 p(ot)(ronici), dinmăntea dumilorsale boerilor celor mari și a mici, carii sânt iscăliți la zapisul lui Aftanasie, Egumenul ot Bursuci, de și-au rescumpărat moșie moșilor săi; care această moșie, și moșilor dumisale lui Ion Paladi vist., au fost cu uric de danie și de miluire de la răposatul Vasile Vodă.

Deci și Domnie mea, dacă am văzut acel zapis de învoială și între dânșii tocmală și plată deplină la mâna rugătorului nostru Aftanasie Egumenul ot Bursuci, iar Domnie mea încă m'am milostivit și dintru e noastră osebă milă am dat și am întărit pe acel sat, ce serie mai sus anume Cetățuia, care se numește Trestiana, cu vad de mori și tot venitul, boerului nostru credincios și einstit, d-lui Ion Paladi vel visternicul; însă cu toată apa Bârladului cât cuprinde această moșie,— pre de ambe părțile apei l'am miluit și Domnia mea pe dumniului, ca să aibă dumniului a-și face mori într'amândouă țărnișurile apei Bârladului, unde i-ar plăcè, pentru a lui driaptă slujbă ce ne-au slujit cu credință. Pentru aceia ca să i fie și de la Domnia mea driaptă ocină și moșie, și răscumpăratură și danie și miluire și uric de întăritură.

NOTĂ. Din aceeași condică doc. 59

Antonovici

PRESA ROMÂNĂ

„Neamul Românesc“

D-l N. Iorga salută pe Moldovenii din Bucovina zicând:

„La serbările nouă ale sufletului românesc, vechi cu sutele de ani, și mēnit a fi veșnic prin voința noastră și a urmașilor noștri, veniți, frați de sînge, tovarăși de grai, păstrători ai aceluiași amintiri și datini, închinători ai aceluiași speranțe, vechi Moldoveni

de baștină, cetățeni de drept ai României noastre.

Venirea voastră să fie într'un cias bun! Trebuie să vină des cine vrea să rămie odată împreună“.

D-l A. C. Cuza urmează publicarea admirabilului său studiu asupra „jădanilor în presă“.

Redacția acestei reviste publice s'a așezat la Valenii de Munte (Prahova). Tipografia „Neamului Românesc“ se va deschide la 23 Aprilie.

„Frăția Română“

Este numele unei noi publicații naționalist-democratice săptămânale ivită la Iași. Din No. 1 poate fi folosit și intelectualul și industriașul și agricultorul român, care vrea să fie conștient de rostul vremii sub care trăim. Uram noului confrate și celor grupăți în jurul „Frăției Românești“ viață lungă, statornicie și curățenie armele cu care putem căpăta victoria și folosul real.

„Moldova de sus.“

Cei din jurul acestei bune gazete naționaliste-democrate s'au hotărât să înființeze o tipografie, singura tipografie românească din orașul plin de jidani și armeni, Botoșanii.

Cei ce înțeleg naționalismul prin fapte, să li dea tot sprijinul.

„Deșteaptăte Române“

O foare ce apare de curând în București. Ultimul număr cuprinde: Nu ocoliți comerciantul român, încurajați industria națională, Remediile lui 1907 care sunt: „Inamovibilitatea funcționarilor, legea trusturilor arendașești, îmbunătățirea soartei învățătorilor și preoților, impositul progresiv, reducerea la minimum posibil a numărului de lucrători străini“.

„Viitorul Dobrogeiei“

Cere cu stăruință acordarea drepturilor politice Dobrogeenilor. Alex. Rucăr.

bună era stăpânită de vitejia eroilor patriei române, de gloria lor; trăiau amintindu-și în tot momentul cu mândrie, de trecutul nobil al neamului românesc.

Această cultură a făcut revoluția de la 21, de la 48, de la 56, și mai târziu consolidarea Regatului român, tare și unit, oțelit încă mai mult în războiul dela 77.

Dar eroii culturii străbune, au dispărut în negura mormintelor lor uitate de noi cei de astăzi, strănți la minte și cu vederi înguste, și în locul acelei culturi, intensivă și puternică, avem astăzi o spoială de cultură, pustie și prăpăstioasă.

Înainte aveam o instituțiune și o adevărată educație națională, care lipsește culturii de astăzi.

Iată, acesta este scopul ce trebuie să-l urmărească aceia cari doresc binele țării noastre, aceasta e sămânța pe care trebuie s'o facem să rodească.

V. A. Urechia spunea într'un discurs înflăcărat și plin de învățăminte frumoase: „Ogorul național e mare; pă-

mântul vergin și mănos... urmați, o, a-runcați în brazdele lui sămânță, sămânță multă. Ce sămănați? Iubirea de țară, de bine, de adevăr, de onoare, justiția, evlavia. Ungurii vor să facă și din pietre maghiari; faceți doamnelor mele, din fiii voștri Români.“

Să luptăm deci d-lor, noi cei de astăzi, și fiecare în marginile puterilor sale, pentru a sămăna aceste idei mari, căci numai acela va fi român bun, care va lupta pentru izbânda Românismului.

Cu adevărată cultură neamul nostru se va putea menține căci după cum spunea mai departe tot V. A. Urechia: „Căzuți în lupte, căzuți chiar în atâr-narea altor state, noi nu suntem perduți pe câtă vreme vom putea striga: «totul e pierdut afară de cultura poporului», și poporul va răspunde: „nimic nu e pierdut, căci pot eu ori ce, pentru că știu mult.“

Și nu va pieri poporul; privim cu încredere viitorul, având nădejde în puterea de viață a neamului nostru. Tărani vor munci, poate din ce în ce mai

Săptămâna

* Zilele acestea a dispărut dintre noi dr. I. Radovici suflet generos, om de caracter, apărător al celor obijduți, democrat neșovăitor. A luptat pentru înființarea Casei Rurale și a cerut totdeauna Votul Universal singurul mijloc care va da o nouă viață statului nostru.

* Societatea pentru încurajarea artei adevărate românești „Domnița Maria“ a deschis un concurs de mobile având o înfațișare potrivită caracterului particular artei românești.

* În zilele de 18, 19, 20 și 21 a. c., au avut loc în toată țara conferințele generale ale corpului didactic primar.

Au urmat după aceasta excursiuni în diferite puncte ale țării.

* Jurnalele sunt pline cu nume jidovești cari dau navală la „Vatra Jidovească“.

* Directorul Poștelor pleacă pentru 6 săptămâni la Lisabona, la congeesul poștal internațional.

Congresul ține însă numai 5 zile. Restul primblării pe socoteala statului. D-l Sturza care cere economie ar trebui să oprească acest jaf cu banii statului.

* La noul minister al industriei și comerțului ar trebui alipită și Direcțiunea Poștelor și Telegrafelor care are mai multa legătură cu comerțul decât cu politicianismul ce se duce la ministerul de interne.

* În seara zilei de 17 Aprilie a. c. D-l Nottara a reprezentat în sala teatrului din localitate, piesa „Scherlok-Holmes“.

* Învățătorii din jud. Tutova și institutorii din orașul Bârlad, au ținut în zilele de 17, 18 și 19 c., obișnuitele lor conferințe.

Adunați cu toții la un loc și pătrunși de dragostea ce păstează răposatului întru veșnică amintire Ioan Popescu, întemeietorul școlii Normale din orașul nostru, s'au dus la cimitirul „Eternitatea“ în fața mormântului, i s'au renouit amintirea faptelor lui mărețe și a celor ce împreună cu dânsul au muncit trainic la luminarea poporului românesc.

POSTA RECTIEI

D-lui D'alba & Co.: Veți ști că nepăsarea de care v'ați învrednicit și vă stăpâniți încă de ea, va fi foarte dăunătoare. Cei ce cunosc starea de aproape și le-a stat prin puțință ceva, vor fi muștrați de conștiință. M.

BIBLIOGRAFII

No. 4 și 5 din „Junimea Literară“ cuprinde: O pretenșiune culturală. *— Adieri (versuri). V. Loichița—Irina (urmare). Tram Brăile. — Melancolie (versuri). G. Rotică — Poetul Dimitrie Anghel (conferință). Vica Tucan. — Agata Bărescu în Bucovina (urmare și fine). George Tofan. — Clipe dulci (versuri). V. Loichița. — Remășițe traco-duceice (urmare și fine). Dionisie Olinescu. — Ionita Ruptu (nuvelă). Italus — Vălcu (versuri). Vasile din Stâncă — De un an (versuri). V. Huțan. — Sala Gotică sau refectorul mănăstirii Trei Ierarhi din Iași Dr. Sever Mureșan. — Dansul Morților de Goethe. Iorgu I. Toma. — Despărțire (versuri). Frunză Verde. — Vântule copil sordalic (versuri). C. S. — Doine din Ardeal (versuri) — S. Fl. Marian. — Cu ramul verde în mână (versuri). Ilie Marin. — Cronica. Iancu I. Nistor. — etc. etc.

A apărut No. 7, 8 și 9 din revista literară bilunară din revista „RAMURI“ cu următorul sumar:

C. Ș. Făgețel. Cristos a înviat (poezie). — N. Iorga. Scrisorile lui C. Caragiali. — Elena Farago. frunzuliță de trifoi (poezie). — I. A. Bassarabescu. O zi sfântă. — I. U. Soricu. Iubire, cântec (poezie). — I. Agărbiceanu. În fața morții. — I. M. Marinescu. Poveste (poezie). — N. Dobrescu. Câteva conștătări asupra felului de critică la noi. — Eugenia Ionescu. La răscruce (poezie). — Ștefan Braborescu. Cântec (poezie). — N. Bănescu. O poveste a lui G. Sion. — N. Vulovici. Sonet. etc. etc.

A apărut No. 6 din revista „Viitorimea“ cu următorul sumar:

Rugăciunea (poezie). Adriana Buzoianu. — Patria. Maria Angelescu. — Primăvara (poezie în proză) Marioara Tobescu. — Isprăvile lui Tribul (După Victor Hugo) Lelia Dumitrescu. — Din viața țișanilor (schită) Gabriela Hristescu. — Ceaiul domnișoarelor (toastru). Angela Suditu. — Ameazi (poezie). Adriana Buzoianu. — Legenda umana (știință). M. G. — O mamă fericită, o cititoare. — În Paris. D. I. S. etc.

Com. de Poliție a circ. III Bârlad PUBLICAȚIUNE

Conform adresei d-lui Jude de pace Ocol II Iași No. 9220, în ziua de 25 Aprilie a. c. ora 1 p. m., urmând a se vinde licitativ în piața sft. Ilie din acest oraș, averea d-lui Z. Șaraga sechestrată prin procesul verbal No. 1003 în pretenția d-lui Aduald Kasner și care avere este următoarea:

1). 50 Cinci zeci saci făină de grâu greutatea fiecare de câte 100 kgr., cu eticheta Z. Șaraga No 5.

Subsemnatul Comisar-șef al circ. 3-a Bârlad publică despre aceasta spre cunoștința generală și invită pe amatori ca în arătata zi și oră cum și locul arătat mai sus să se prezinte spre a lua parte la licitație.

p. Comisar șef I. POPOVICI

No. 1493
1908 Aprilie 19

acolo cari au fost începuturile neamului nostru.

Români suntem; s'o spunem aceasta cu mândrie ori unde. Suntem o națiune și avem dreptul la viață

Pentru aceasta însă, ca să putem trăi să ne cultivăm limba și literatura națională. Acestea sunt, după cum am spus mai înainte, cei mai puternici factori de educație națională.

Să vorbim și să scriem dar românește, căci numai la adăpostul limbei și a culturii străbune, ne vom putea păstra individualitatea noastră etnică ca popor, și numai așa vom putea pași, cu temeinicie pe calea cea mai sigură a pro-pășirei.

D. Gheorghiu

Focșani, Ianuarie 1908

Fabrica Română de Tăbăcărie Petrache Peiu

Bârlad Strada Cereale în apropiere de Podul Negru de la biserică
Trei-Erarhi

Aduc la cunoștința publică că în această nouă fabrică instalată acum, se pot lucra tot felul de piei pentru făcut ghetete, meșini pentru căptușeli, și piele de tălpi, etc., se cumpără piei dediferite animale și se vinde cu prețuri moderate tot materialul de pelărie necesar d-lor cizmari.

Depositul general pentru vândut și cumpărat piei se află la magazinul de cizmărie a D-lui Petrache Peiu proprietarul fabricii, lângă Podul cel Mare de la păscărie.

Gh. Obreja

ATELIER SPECIAL

DE

ÎNCĂLȚĂMINTE

BĂRLAD

Strada Ștefan cel Mare

ABONAȚI-VĂ LA:

„VIATA ROMĂNEASCĂ“

Revistă Literară - Politică - Națională

Apare lunar, sub direcțiunea D-lor prof. univ. C. Stere și dr. I. Cantacuzino, cu aproximativ 150 p. Abonamentul în țară: un an lei 18, jum. de an lei 9. Numărul 1.75.—Pentru învățători, preoți de sat, primari și funcționari sătești, studenți și elevi: un an 15 lei. Aceștia pot plăti în chipul următor: la început 3 lei, apoi câte un leu pe luna cel puțin până la achitare).—Pentru Austro-Ungaria: un an 15 cor., jum. 7 cor. 50 h, Numărul 1 cor. 75 h.—Pentru Basarabia: un an 8 ruble, jum. an 4 ruble. Numărul 80 de copeici. Pentru străinătate: un an 22 lei, jum. de an 11 lei, Numărul 2.25.

Pentru tot ce privește redacția: manuscrise, reviste, ziare, cărți, etc., a se adresa d-lui G. Ibrăileanu, str. Română, 4, Iași.

Pentru tot ce privește administrația: cereri de abonament, mandate, inserări de anumiuri, etc. d-lui Dr. N. Quinez, str. Carp, 6, Iași.

Persoanele cari doresc să se aboneze la „Viata Românească“, sunt rugate să înștiințeze administrația prin un mandat postal.

De vânzare cu numărul la librăria N. Petroff și Frații Frumuzachi din Bârlad.

ANUNCIU

Sub semnatul **V. G. Antonescu**, maestru croitor, aduc la cunoștința onorabilului public, că am deschis un atelier de croitorie bărbătească, atât pentru haine civile cât și pentru cele militare

Atelierul meu este situat în orașul Bârlad, strada Ștefan cel mare No. 255 alătura de sucursala poștei.

În acest „atelier“ să confecționează prompt ori-ce comandă de haine, și să poate preda gata după 48 ore de la comandă.

Stofele pentru haine sunt procurate direct de la fabrică, ceea ce mi dă avantaju să confecționez haine mai eftin de cât ori unde.

Rog pe onorabilul public a mă onora cu vizitele sale, asigurându-l că va rămânea pe deplin mulțumit, atât de calitatea mărfurilor, cât și de eleganța crocei și lucrului.

Cu deosebită stimă

V. G. Antonescu

De Vânzare

casele foaast ale d-lui Ione Manoliu din orașul Bârlad strada Lascar Costin compusă din: 3 odăi și un antret, pivniță, bucatărie, grajd, fântână, grădină și ogrădă spațioasă.

Doritorii se pot adresa d-nei Paraschița Dimitriu proprietara lor în Vaslui sau la d-l Iancu Dimitriu în Bârlad str. Cuza No. 223.

De vânzare

casele din str. Epureanu Nr. 40 (Vila-Herjeu), compuse din patru odăi, atenanse, grajd, șură, hambar și beciu, toate în bună stare, spre a putea servi la o gospodărie.

Doritorii a se adresa la proprietară: D-na Oleopatra D. Herjeu.

DE VANZARE

Următoarele Imobile:

1). Casele situate în str. Corbea compuse din trei odăi și livadă.

2). Locul din Piața sf. Ilie compus din o casuțe cu beciul ei un hambaraș un grajd etc.

3). Locul din strada Principală a D-lui Sig. Maer mărginit cu locul d lui Vasiliu și Podul de Peatră.

4). Casele din strada Orientului No. 321 disp. III. învecinate cu școala Israelită și baia Israelită

5). Locul de penialul Bârladului în apropiere de moara lui Franțescu cu un hambar velnița.

6). Casele din podeni Viza-vis de casele D-nei Elena Paruș și a defunctului Adam Ionescu.

Pentru ori-ce informațiuni doritorii se pot adresa înscris d-lui Căpitan I. Gramaticescu Calea Griviței școala specială de Artilerie și geniu și D-lui Ioan Peiu funcționar C. F. R. serviciu de Economat gara de nord București.

DIRECȚIUNEA Epitropiei spitalului Bârlad și Elena Beldiman

Din orașul Bârlad
No. 847

Anul 1908 luna Martie în 28 zile

Face cunoscut, că d-l Gh. S. Gau, economul intendent al acestui spital, retrăgându-se din această funcțiune pe ziua de 1 Maiu a. e., urmează a i se elibera garanția respectivă, după normele legale, în ziua de 1 Iulie a. e.

Toți d-nii furnizori contractanți ai spitalului cari au pretențiuni bănești justificative, derivând din contractele respective, precum și acele persoane cari din raporturile ce au avut cu d-l intendent, ar avea pretențiuni bănești față de spital, sunt invitați a se adresa acestei direcțiuni până în apusul zilei de 1 Iuliu a. e., cunoscând că după acest termen, nu se va lua în samă nici o reclamație.

„La Cisma de argint“

IOAN P. PEIU

Magasin cu încălțăminte

Bârlad

Strada Ștefan cel Mare

Ion G. Palade

AVOCAT

BARLAD, STRADA CUZA

I. M. STĂNESCU

AVOCAT

S'a mutat în str. Școalei Centrale

N o. 15 [casele d-lui G. Cațafani].

Victor Arteni

(Avocat)

Bârlad, strada Principală

George Constantinescu

Pictor și Poleitor

Fost elev al școalei de Bele-Arte din București, obținând la concursuri diferite recompense, precum și un însemnat număr de certificate, de la autorități, pentru lucrările executate.

Special în arta decorativă de Biserici și Icoane

Oa poleitor execut ori-ce lucrări în diferite stiluri, mai cu seamă poleitură modernă numită mobilă, în glanț și mai execut cu cea mai mare exactitate și acurateță.

Primesc ori-ce comande (Antreprinderi) în aceste branșe.

Adresa com. Comănești jud. Bacău

„AVÂNTUL“

Mare magazin românesc de coloniale

Totdeauna bine aprovizionat cu tot felul de articole și delicatose: Icre negre, Sardele de la cele mai renumite case, unt proaspăt, brânzeturi străine și indigene, mizeluri etc.

Mare deposit de coloniale: Cafele din toate sorturile ceaiuri, lumânări, articole de orient, etc.

Ape minerale: Vichy, Gieshliiber, Borviz, Borszese, Ape mineralisate

Cele mai fine lichioruri și vinuri străine și indigene,